

Хората – еднакви и различни

*„Хората са еднакви,
но обичаите им са различни”
Конфуций*

От векове човечеството се старае да премахне или притъпи различията между хората. С тази цел са създадени много организации и съюзи. Един от тях е Европейският съюз, който за 52 години обедини почти цяла Европа.

По начало всички хора са еднакви - приличаме си по външност, стремежи, и желаня, но същевременно сме толкова различни - националност, религия, обичаи. А защо не могат всички тези различия да се обединят и цяла Европа да стане едно голямо семейство, в което разликите са превърнати в общи ценности.

Тук опира въпросът за толерантността между хората. Да бъдеш толерантен означава не да приемаш чуждото за свое, а да го приемеш като съществуващо наравно с твоето. За щастие днес можем да я открием във всеки един от нас. Ние всички се стремим към обединението, защото в днешния труден и тежък живот всеки един от нас има нужда да разчита на това, че една по-голяма сила стои зад него и защитава правата му. А именно тази сила е така нареченият Европейски съюз.

Всяко едно дете по някакъв начин е информирано за световните проблеми било то от телевизията, интернет или разговорите в семейството. То се интересува от случващото се и още от малко придобива стремеж към разрешаването на всички тези проблеми. Европа мисли за всички деца, органирайки конкурси за рисунка или стихче, които са свързани с любовта между хората, с порива им към свобода, със стремежа към щастие.

Проблем на обществото са и децата в риск. Толкова много юноши прибегват до наркотични вещества, алкохол и множество зависимости само защото се чувстват неразбрани от семейството, учителите, приятелите. Това е моментът, в който всички ние трябва да им подадем ръка с готовност да помогнем, не да упрекваме, защото не сме ние тези, които съдим, ние сме тези, които разбираме и прощаваме.

Има толкова много националности и раси в целия свят. Ако всяка се бори сама за себе си, то човечеството отдавна щеше да е изчезнало. Но трябва да бъдем заедно, да защитаваме децата, те са нашето бъдеще, длъжни сме да направим бъдещето по-добро и по-светло.

През последната година имах възможността да се запозная с много мои връстници от различни страни – Италия, Литва, Полша, Гърция. Осъзнах, че единственото, което ни различава са майчиният език и обичаите. Когато общувах с тях сякаш говорех с моите приятели тук в България. Ние бяхме просто деца, които мечтаят за бъдеще, в което границите ще бъдат премахнати и света ще е едно по-добро място за живот.

Трябва да бъдем по-малко националисти и повече космополити, защото не всяка държава сама може да осигури нужното на един млад човек, за да се развива. И когато той напусне страната си, за да отиде другаде, да не се приема като емигриране, а като разширяване на кръгозора.

Защото Европа е нашият дом, тя е тази, която днес се усмихва на всички, дарявайки ни възможността за едно реално и красиво бъдеще !

Бояна Стоянова Гоцева X клас